

De B.604 reddeloos verloren

Het is op het ogenblik van dit schrijven 14 dagen geleden dat de B.604 in een zeer zware mist voor het hoofd van de Zeebrugse haven in een aanvaring in enkele seconden zonk en de bemanning vermist is.

Alleen het stoffelijk overschot van motorist André Wille spoelde vorige week aan op het Middelkerkse strand.

Is hij alleen misschien van de plaats waar hij op de uitkijk was, overboord geslagen? Zijn de anderen nog in het ruim, het logiest of het stuurhuis? Niemand zal het ons komen vertellen, want geen enkel van hen heeft de ramp overleefd.

Ondertussen werd door een schip van de Zeemacht «De Valck» onder bevel van Ct Liekens en onder de hoofdleiding van Ct Schlim, alles in het werk gesteld om met duikers binnenin het schip te geraken.

Eerst het slecht weder, verder de ligging van de romp en het feit dat een stel nylonnetten die het dek in een zeer vast stel van netten omringde maakten de taak van duikers en onderzoekers bijna onmogelijk, zelfs levensgevaarlijk.

Na een zeer lovenswaardige samenwerking tussen Ct Schlim en zijn staf, hoofdwaterschout Vernemmen en de bemanning van de reddingsdienst die van het begin af met het materieel waarover ze beschikten, samenwerkten, moesten de pogingen heden dinsdag voorlopig opgegeven worden omdat eerst moet getracht worden onder water het stel netten te verwijderen en dan... ja, wat zal dan nog kunnen gevonden worden?

Deze tragische onzekerheid, na twee weken lang vruchteloos pogen van schepen en bemanning van onze reddingsdienst, en de Zeemacht, is des te treuriger omdat niets toelaat met zekerheid iets te beslissen.

Men heeft nu nog heden woensdag overlegd hoe de netten, die zeer vast over de romp tussen de twee masten geklemd zitten, te verwijderen. Maar de beste stuurman om dit alles te bekostigen, staan aan wal en ondertussen verloor één van de moedige redders-duikers Deloz er heden dinsdag bijna zelf het leven bij.

Talrijke roddelpraatjes en ook dwaze praat van een triestige journalist verscheen in het dagblad Het Volk waarbij men schreef dat het waarschijnlijk voordeliger is voor de verzekering de reder uit te betalen dan wel het schip weer

boven te halen, daar humanitaire redenen hier een ondergeschikte rol spelen.

Het ware best dit ventje welke zich F. Vandenbussche noemt, eens ter verantwoording te roepen voor een rechtbank, dan zou hij zijn pen naar rechte kunnen gebruiken.

Dergelijke journalisten zijn onwaardig van hun beroep en het blad dat ze vertegenwoordigen.

Hopen we verder dat het onze reddingsdiensten en de Zeemacht ondertussen te mogen gelukken in het schip te kunnen nederdalen om alle twijfel omtrent de verdwenen te kunnen wegnemen.

BEMANNINGSLID WILLE VAN DE B.604 ONDER ZEER GROTE BELANGSTELLING TEN GRAVE GEDRAGEN

Maandagochtend werd Wille André, uit Blankenberge, die in de aanvaring tussen de B.604 en de Engelse zandzuiger, samen met de andere bemanningsleden de dood in zee vond, onder enorme belangstelling ten grave gedragen.

Wille spoelde verleden week op het strand te Middelkerke aan, maar van de andere bemanningsleden is er nog altijd geen spoor gevonden zodat men veronderstelt dat ze zich nog in het wrak bevinden. De ter aardebestelling gebeurde te Blankenberge waar André in het dodenhuisje van de Fabiola-kliniek was overgebracht. Van hieruit trok een zeer lange stoet naar het St.-Antonius visserskerkje. Al de Verenigingen van Blankenberge waren op de plichtigheid afgevaardigd. De leerlingen van de beide visserijsscholen van Knokke-Heist

waren eveneens met hun leraren aanwezig samen met een vertegenwoordiging van het stadsbestuur van Brugge-Zeebrugge. Afgevaardigden van de Belgische Zeemacht, de Politie-officiëren van Blankenberge en Brugge, Daring Club Blankenberge, verscheidene plaatselijke gemeenteraadsleden alsook van Knokke-Heist en heel wat prominenten uit het gewest volgden in de begrafenisstoet. De talrijke vissers waren praktisch niet te tellen. Vernoemen we verder nog de heren aalmoezenier uit Oostende en waterschout P. Defevere uit Zeebrugge.

Wille André werd na de kerkelijke plichtigheid bijgezet op de stedelijke begraafplaats van Blankenberge.

Het „Nieuwsblad van de Kust” biedt aan de familie zijn blijken van medevoelen en rouw aan.

De Oostendse vissershavencommissie kwam bijeen

Vorige week donderdag kwam de Oostendse vissershavencommissie bijeen onder voorzitterschap van schepen Dumarey.

Deze vergadering was vooral gewijd aan de verhuring van de benen waaruit blijkt dat, zo de huidige concessionaris een te hoge prijs vraagt voor de volgende concessie overwogen wordt deze door de reders of de OVA of de stad te zien uitbaten en formaliteiten of voorwaarden aan reders en handelaars te zien opleggen om te vermijden dat deze nog de vismijn verlaten.

Het is ook een feit dat de vishandelaars voortaan voor de helft in de kosten zullen hoeven tussen te komen, wat normaal is, gezien het gebruik daarvan.

DE VISLOSSERSKWESTIE

Het zeer kies en moeilijk vislossersvraagstuk kwam daarna aan de beurt, waaruit blijkt dat het

ganse vraagstuk van lossen, wegen en sorteren in zijn geheel dient hertzien.

De heer Vandenberghie vroeg de voorzitter hoe het komt dat in het voorgelegd ontwerp, het wegen van de vis niet opgenomen was, wat hij als een syndikale stunt aanzag om die algemene kosten niet te verlagen maar te verhogen.

Hij was van oordeel dat, waar in andere havens de zaak één was, hier met halve maatregelen diende begonnen.

Hij werd hierin bijgetreden door de heren Menu en Intelon.

Na een kort overleg waarin de heer Claerhoudt namens de syndikaten de Rederscentrale verweet de zaak steeds op de lange baan te schuiven, waarop de heer Menu w.s. dat het vraagstuk in zijn geheel diende bekeken, wat zo gemakkelijk niet is, gezien de talrijke misbruiken en eigenbelangen, werd tenslotte op voorstel van de heer Vandenberghie overeengeko-

men het vraagstuk binnen de drie maanden een definitieve oplossing te geven. De Rederscentrale en de OVA zullen in hun midden eerst de zaak grondig onderzoeken en een voorstel uitwerken.

Einde januari zal tussen die partijen en de syndikaten een bespreking plaats hebben om tenslotte vóór einde februari tot een gemeenschappelijk voorstel te komen.

Tenslotte gaf de heer voorzitter kennis van een schrijven van de heer Van Lul, die zich tot voorzitter van de middenslagvisserij gebombardeerd heeft niettegenstaande hij reder is van IJslandschepen, om te protesteren tegen het feit dat wanneer IJslandse vaartuigen aangekondigd worden, zij niet geraadpleegd worden.

De reactie van de stad was natuurlijk zo, dat de heer Van Lul de aanvoer van IJslandse schepen alleen nuttig is, zo zijn vaartuigen niet op de markt zijn.

Daarop werd de zitting gegeven.

BELANG VAN DE BELGISCH-NEDERLANDSE ZEEMANSALMANAK

Zopas heeft de Zeemacht een belangrijke bestelling gedaan van Belgisch Nederlandse Zeemansalmanakken voor 1976 en dit voor al de vaartuigen van de Zeemacht. Ook het Zeewezen heeft voor al de Mailboten en de Loodsdiensten eenzelfde bestelling gevraagd.

We vernemen dat de Zeemacht-officiëren en ook de leerschol dit werk ook als leerboek zullen aanwenden.

Naar het schijnt wordt voor de ganse Noordzee tot aan Marokko de Belgisch Nederlandse Zeemansalmanak aangezien als het meest nuttige voor elke zeeman.

Dit mogen we voor ons klein landje en onze directeur als uitgever en van sedert 1934, als een eer aanzien en een bewijs van het groot belang van dit boekwerk dat meer dan 1.200 bladz. beslaat, voor zeelieden en vissers en rond 15 december van de pers komt.

HET IJSLAND-AKKOORD MET BELGIE

We hebben in ons vorig nummer melding gemaakt van de besprekingen welke plaats hadden inzake het voortzetten van onze IJslandvisserij.

Deze besprekingen hadden te Brussel plaats op het niveau van de ambassadeurs en leidden tot een gemeenschappelijk akkoord welke thans in IJsland bevestigd zouden moeten worden.

Maandag is een Belgische delegatie naar Reykjavik afgereisd onder leiding van dhr Collins van Buitenlandse Zaken en dhr. Maertens van onze Visserijdienst en het Ministerie van Landbouw.

Daaraan werd voor de technische kant van de zaak inzake het bepalen van de visgronden, een afvaardiging van de reders toegevoegd.

Dat er hier weeral mensen werden gezonden, die alleen voor radio en televisie graag hun stem laten horen alsof zij niet onze ministeries alles bekosttoofd hebben, valt te betreuren.

Bij de Belgische afvaardiging ware het gewenst geweest alleen mensen te zien voegen zoals een Michel Anseeuw, een schipper Puystiens of ander ervaren IJslandse kapiteins maar geen mensen die van het bevissen van die visgronden geen jota kennen en er zelf nooit gevist hebben.

In IJsland zal alleen ondertekend worden, wat te Brussel werd overeengekomen en kunnen alleen onze IJslandskapiteins oordelen welke visgronden ons al of niet nuttig zijn in bepaalde tijdstippen van het jaar en geen onbekwamen.

Bij het ter perse gaan vernemen we echter dat er moeilijkheden zouden gerezen zijn omtrent de inhoud van de overeenkomst.

Woensdag hadden er in de loop van de dag nog besprekingen plaats en heden donderdagmorgen bij het ter perse gaan, was nog geen nieuws op de ambassade noch op het bevoegd ministerie toegekomen.